

Alex Huber og saksofonisten
Silke Eberhard

ALEX HUBER – SVEITSISKE TROMMER I TRE INTERESSANTE MØTER

LAUREN KINSELLA / ALEX HUBER
CHIMAIRA
SILKE EBERHARD / ALEX HUBER

«All This Talk About»
«Smoke & Mirrors»
«Singen Sollst Du...»

WIDE EAR WER 002
WIDE EAR 006
NOT TWO MW 865-2

Den sveitsiske trommeslageren Alex Huber har base i Zurich og Berlin, og er blitt omtalt som den mest talentfulle, sveitsiske trommeslageren på mange år. Ikke det at vi kjenner så mange sveitsiske trommeslagere, men ut fra det han leverer på disse tre platene, kan ikke uttalelsen være så veldig langt unna sannheten. Han har studert med flere oppegående trommeslagere som landsmennene Lucas Niggli og Pierre Favre, og har deltatt på «masterclasses» med bl.a. Kurt Rosenwinkel, Dave Liebman, Jim Black og Tim Berne, noe som forteller litt om hvilket musikalsk landskap han liker å oppholde seg i.

«All This Talk About» er et møte med den unge sangerinnen Lauren Kinsella, en sangerinne som beveger seg godt på utsiden av den streite jazzvokalen på denne plata. Hun oppholder seg i et landskap hvor vi fra før finner sterke stemmer som Sidsel Endresen, Laureen Newton, Anette Peacock og, til dels, Meredeith Monk. Hun kommer opprinnelig fra Irland, men har sin base i London, men hun var også å se både i Sverige og Sveits før hun bosatte seg i London. På «All This Talk About» beveger hun seg langt inne i det landskapet Anette Peacock befant seg i, da hun samarbeidet med trommeslageren Roger Turner (bl.a. på en lengre Norges-turné på slutten av 70-tallet/begynnelsen av 80-tallet). Hun synger sjelden rene tekster, men fabulerer seg fram til sitt eget språk, ikke ulikt det vi hører fra Sidsel Endresen, men med en helt annet tilnærming til musikken. Vi hørte henne i et av hennes hovedprosjekter under årets 12

Points-festival i Porto, med bandet Thought-Fox, hvor hun sang adskillig «streitere» enn her, noe som gjør denne innspillingen bare enda mer interessant. Alex Huber kommuniserer perfekt med den unge damen, og de to improviserer fritt rundt noen gode ideer, som gjør platen til en interessant affære. Musikken er mer lyttevennlig enn mye av det flere av de andre sangerinnene som prøver å legge seg opp til Endresen, Newton, Peacock og Monk gjør, noe som kanskje kan skyldes hennes relativt unge alder. Uansett er dette en fin, original og overraskende plate.

I kvartetten Chimaira, møter vi Axel Huber i selskap med saksofonisten Philipp Gropper, pianisten John Schröder og bassisten Oliver Potratz i et relativt moderne, akustisk landskap. All musikken er skrevet av Huber, og kan vel mest betegnes som skisser, som de fire musikerne fabulerer og drodler rundt gjennom ni forskjellige «oppsett». Musikken kan plasseres på et eller annet mørkt loft i New York, og føles ofte som en løs jam session. Men det som bringes til torgs av musikk er interessant, selv om jeg synes lydbildet av og til blir litt for ullent og tett. Jeg tar meg i å savne åpnere rom i produksjonen. Men alle fire musikerne kommuniserer fint, og resultatet de kommer opp med er interessant, om ikke like nyskapende hele veien.

Selve rosinen i pølsa i bunken med plater fra Alex Huber, er uten tvil duoplata «Singen Sollst

Du...» hvor Huber går i krigen med den tyske altsaksofonisten Silke Eberhard. Eberhard har vi omtalt tidligere i Jazznytt, bl.a. i forrige utgave, da vi anmeldte hennes duosamarbeid med pianisten Dave Burrell. På «Singen Sollst Du...» får vi servert 13 fritt improviserte løp hvor Eberhard beviser med all tydelighet sitt nære forhold til legendariske saksofonister som Ornette Coleman, John Coltrane, og ikke minst, Albert Ayler. Jeg tror heller ikke det er noen stor synd og også trekke inn den svenske saksofonisten Mats Gustafsson i sammenligningen. Og det er godt å høre en kvinnelig musiker som virkelig tør å «ta den helt ut» og virkelig legge alle kort på bordet og kline til. Vi trenger flere som henne. Kvinnelige musikere som ikke nødvendigvis skal ha den totale kontroll før de går på scenen og improviserer. Silke Eberhard er en saksofonist som bør sendes rundt på musikkskoler rundt om i hele Europa, for å vise at det bare er å hive seg ut idet. På «Singen Sollst Du...» kommuniserer hun perfekt med Alex Huber, som her ligger litt tilbake i lydbildet i forhold til Silke. Det er hun som regjerer, men ikke uten at Huber kommer med motargumenter og sterke kommentarer innimellom. For den som har et nært og godt forhold til den fritt improviserte europeiske musikken, bør denne duoplata være et must. For dere andre er det bare å gjøre som Silke Eberhard; ta sjansen og hiv dere ut i det!

Jan Granlie